

og han kan ikke lide den Barselbedøvelse. Han synes, at Børnene skal komme til Verden paa naturlig Maade. Ellers bliver det bare som en Operation for en Svulst. Man faar ikke selv at vide, hvad der foregaar med En i det største Øjeblik i en Kvindes Liv. Ligesom et Barn bliver man sat udenfor Døren, naar de vigtigste Ting skal drøftes — siger min Mand. Og det maa jeg give ham Ret i.«

»Hvad har du da gjort?«

»Ingenting. Jeg har bidt Tænderne sammen saa længe jeg kunde. Men dengang jeg fik Olga, maatte jeg hjælpes. Barnet laa saa rent forkert.«

»Og det er du nu ked af?«

»Det vil jeg ikke sige, for det frelste sagtens baade mit og Barnets Liv. Og jeg holder naturligvis lige saa meget af Olga som af de andre. Men jeg føler det alligevel tidt som et Savn, at jeg var saa langt borte, da hun kom til Verden. Jeg tror, det betyder meget for en Mor, at hun har mærket sit Barn blive født og hørt dets allerførste lille Kvæk. Min Mand plejer at sige, at ellers følger de fineste Hjerte-rødde ikke med.«

Jytte havde sat sig sidelæns paa den umagelige Stol og holdt Haanden under Hovedet. Hun følte det sortne for sine Øjne under et sønderlidende Indtryk af Livets Grumhed.

Hun begreb ikke, at Veninden trods alt, hvad hun